

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 178

din 13.12.2006

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. S.A. din localitatea Suceava, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din 27.10.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava prin adresa nr. din 25.10.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 27.10.2006, cu privire la contestația formulată de **S.C. S.A.** din localitatea Suceava,

S.C. S.A. contestă Decizia de impunere nr. din 05.10.2006, referitoare la obligațiile de plată accesorii, privind dobânzile de întârziere în **sumă de lei**, aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.A. din localitatea Suceava, prin contestația formulată și completările depuse ulterior, precizează că la data de 20.07.2006 societatea a depus la Administrația Finanțelor Publice Suceava cererea prin care a solicitat aprobarea compensării impozitului pe profit datorat la data de 30.06.2006, cu scadență la data de 25.07.2006, în sumă de lei, cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat la data de 30.06.2006, în sumă de lei.

Contestatoarea precizează că ulterior această cerere a fost completată cu decontul de TVA pentru luna iunie, depus la data de 25.07.2006 și înregistrat cu numărul/25.07.2006, însă din eroare

societatea nu a bifat căsuța privind solicitarea rambursării soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată.

Societatea invocă în susținerea cauzei prevederile art. 112 alin. 3 și 4 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se prevede că „(1) Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel. [...]

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, după caz. Dispozițiile art. 111 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Societatea consideră că organul fiscal competent ar fi trebuit să ia în considerare cererea societății prin care a solicitat compensarea impozitului pe profit datorat la data de 30.06.2006, cu scadență la data de 25.07.2006, cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat la data de 30.06.2006 și în consecință să compenseze aceste sume, întrucât atât societatea, cât și statul dețineau atât calitatea de debitor, cât și cea de creditor, condiție în care se impunea compensarea creanțelor reciproce.

Conform dispozițiilor alin. 4 din art. 112 din O.G. nr. 92/2003, „(4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori constată existența unor creanțe reciproce, cu excepția sumelor negative din deconturile de taxă pe valoarea adăugată fără opțiune de rambursare.”, astfel că organului fiscal i-au fost oferite toate documentele și dovezile prevăzute de lege, pentru a opera compensarea creanțelor reciproce.

Conform dispozițiilor art. 117 din Normele Metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, „(1) [...] Data stingerii este, pentru compensările la cerere, data depunerii la organul competent a cererii de compensare, iar pentru compensările efectuate înaintea restituirii sau rambursării sumei cuvenite debitorului, data depunerii cererii de rambursare sau restituire.”

Societatea consideră că organele de control în mod nelegal și netemeinic au calculat accesoriile pe care le contestă.

De asemenea, consideră că deși în cuprinsul decontului de taxă pe valoarea adăugată nu a fost bifată căsuța aferentă rambursării soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, societatea a solicitat compensarea creanțelor reciproce, respectiv compensarea impozitului pe profit datorat la data de 30.06.2006, cu scadență la data de 30.06.2006, în cuantum de lei, cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat la data de 30.06.2006, în cuantum de lei, iar sumele accesorii menționate în decizie nu ar fi existat ca obligație de plată în sarcina societății.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, nr. din 05.10.2006, în temeiul art. 86 lit. c) și art. 116 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele de control au calculat pentru neplata în termen a impozitului pe profit declarat de societatea S.A. din localitatea Suceava prin Declarația nr. din 25.07.2006 dobânzi de întârziere pentru perioada 16.08.2006 – 05.09.2006 în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare datorează dobânzi de întârziere pentru neplata în termen a impozitului pe profit.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, nr. din 05.10.2006, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava au calculat pentru neplata în termen a impozitului pe profit în sumă de lei, datorat de S.C. S.A., dobânzi de întârziere în sumă de lei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 115 și 116 din Ordonanța Guvernului nr. 92 din /2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„Art. 115

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 115

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că pentru neachitarea în termen a obligațiilor bugetare, debitorii datorează pentru fiecare zi de întârziere majorări de întârziere.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că organele de control au constatat că **S.C. S.A.** nu a achitat în termen impozitul pe profit în sumă lei, declarat de societate prin Declarația 100, înregistrată sub nr. din 25.07.2006, cu termen scadent la data de 25.07.2006, motiv pentru care au calculat majorări de întârziere în sumă de lei.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, societatea contestatoare a achitat suma mai sus menționată la data de 05.09.2006, cu ordinul de plată nr., în timp ce termenul de plată era data de 25.07.2006.

Se reține că impozitul pe profit în sumă de lei a fost achitat de societatea cu întârziere, motiv pentru care organele de control au calculat dobânzi pentru neachitarea în termen a debitului datorat.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că nu datorează accesoriile în sumă de lei pe motiv că a solicitat aprobarea compensării impozitului pe profit în sumă de lei, datorat la 30.06.2006 și cu termenul de scadență la data de 25.07.2006, cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat în sumă de lei, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei cererea unității, nr./20.07.2006, a rămas fără obiect, atât prin plata voluntară a impozitului datorat, la data de 05.09.2006, cât și prin renunțarea societății la rambursarea taxei pe valoarea adăugată din decontul de TVA din luna iunie 2006, prin adresa nr./06.10.2006.

Așa după cum rezultă din adresa Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava, nr. din 04.12.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./06.12.2006, unitatea renunță la opțiunea de rambursare a soldului negativ de taxă pe valoarea adăugată din luna iunie 2006.

Potrivit adresei nr. din 06.10.2006, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava sub nr./06.10.2006, ce se află depusă în xerocopie la dosarul cauzei, **societatea S.A. Suceava aduce la cunoștința organelor fiscale că renunță la solicitările aferente decontului de taxă pe valoarea adăugată din luna iunie 2006.**

Mai mult, așa după cum rezultă din Decontul depus de societate pentru luna iulie 2006, înregistrat la organul fiscal sub nr. din 25.08.2006, societatea preia soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată pentru care nu s-a solicitat rambursarea, din luna iunie 2006, în sumă de lei, și solicită rambursarea acestei sume la data de 25.08.2006.

Așa după cum rezultă din adresa Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava, nr./06.10.2006, suma taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în luna august 2006 a fost compensată cu

obligățiile fiscale ale unității existente în fișă pe plătitor la data transmiterii raportului de inspecție fiscală, respectiv 03.10.2006, dată la care impozitul pe profit era achitat de societate încă din data de 05.09.2006.

În ceea ce privește legalitatea operațiunilor privind compensarea taxei pe valoarea adăugată, urmează a se transmite dosarul cauzei Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava, așa cum prevede pct. 9.8 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

„9.8. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia.”

Având în vedere că societatea contestatoare nu a achitat în termen impozitul pe profit în sumă lei, se conchide că stabilirea de către organelor de control a majorărilor de întârziere este legală, motiv pentru care urmează a se respinge contestația pentru suma de lei, ca neîntemeiată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 115 și 116 din Ordonanța Guvernului nr. 92 din /2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și prevederile pct. 9.8 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu art. 186 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE :

- **Respingerea** contestației formulate de **S.C. S.A.** din localitatea Suceava împotriva Deciziei de impunere nr. din 05.10.2006, privind majorările de întârziere în **sumă de lei**, aferente impozitului pe profit, **ca neîntemeiată**;

- **În ceea ce privește capătul de cerere formulat privind legalitatea operațiunilor privind compensarea taxei pe valoarea adăugată**, urmează a se transmite dosarul cauzei Administrației

Finanțelor Publice a municipiului Suceava, așa cum prevede pct. 9.8 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pentru a da răspuns societății, conform procedurii legale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.